

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 11. Illustratus Plauti ex Asinaria locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

illius ἀνάθημα, quàm ἰλίου ἀνάθημα. Quid enim esse
re potuit quamuis, bella Hermathenæ collocatio,
propterea gymnasium videretur Solis anathema?
potuit ita bellè posita esse, vt principem ibi locum oc-
tineret, vtque totum gymnasium credi posset ei das-
tum ac consecratum esse.

Illustratus Plauti ex Asinaria locus.

CAPVT XI.

INCREDIBILE dictu est quàm pusilla mens
quantas tenebras interdum etiam eruditissimis ho-
minibus obiciant: vt quod multa interdum sacra-
summos viros lauit, id postea indicatum vel pater-
primis litteris imbuti assequi debuisse videantur. Tale
est quod nunc ex Plauti Asinaria proferam. qua in fe-
bula cum amore perditus adolescens lenæ persuadere
conatur, vt sibi puellam quam amat concedere-
se postea pro ea pecuniam persoluturum: vasa autem
& artificij sui insigniter perita mulier presenti pecu-
nia sibi opus esse diceret, ipsa denique ita loquitur:

*Semper oculata nostra sunt manus: credunt quod videtur.
Verus est, nihili cotio est.*

In quo illud **COTIO** quot & qualibus viris nego-
tium exhibuit? cum & Erasmus ridicula quedam
attulisset, & Alciatus in Parergis nihilo meliora, &
postremò is, qui vnus plus opis Plauto attulit, quam
ceteri ante eum omnes, ab hoc loco nulla se ratione
explicare potuisset. Res tamen est eiusmodi, vt mi-
rum sit eam non vel à vulgaribus ludimagistris iam-
pridem deprehensam fuisse. Quis enim est qui ne-
sciat litteram o, & diphthongon au sapissimè apud
veteres & scribendo & pronunciando inter se permuta-
tari solitas? Nam & aullam & ollam dicebant, &
Paullam

Paullam & Pollam, & ad eundem modum pleraque
alia. Nempe igitur & hoc loco quae cautio vfitate di-
citur, facta est corio. Hoc enim dicit Iena, vetus di-
ctum esse, nihili esse cautionem siue syngrapham aut
chirographum: multoque tutius ac cauius agere eos
qui numeratam pecuniam sibi illi manum dari volunt.
Nam qui cautionem habet, saepe litigare cogitur: at
cui soluta pecunia est, ei res omnis in tuto est. Itaque
& scriptores nostri fragilitatem cautionis dicunt in li.
Qui ita institutus. D. Ad S. C. Trebell. & incertum
cautionis eventum in li. pupilli. Quod fal. tur. auet.
gelt. est. dic. & Seneca syngraphas cautionesque vo-
cat vacua habendi simulacra. Hoc quod ita perspi-
cum est, eorum tamen quos dixi oculatissimorum
hominum aciem fugit.

De vetere proverbio quo usus est Cicero in Catilinam

CAPVT XII

PROVERBII speciem habet, quod scriptum est
a Cicerone libro secundo Catilinarem: Qui ho-
mines primum, si stare non possunt, corrumpunt: sed ita, ut
non modo ciuitas, sed ne vicini quidem proximi sentiant.
Quoniam enim quid a quoque fiat, vicinis ferè igno-
rum esse non solet, quod etiam vulgari leguleiorum
proverbio circumfertur: idcirco quod sine vlllo pro-
lus tumultu ac strepitu fieret, id ne vicinis quidem
sentientibus fieri dicebant. E veteri autem comico
id acceptum esse cognoui ex Platone in Alcibiade pri-
mo, vbi ita scriptum est: ημεῖς ὃ ἠνωμένον, τὸ τὸ κο-
μῶμεθα, εἰδ' οἱ γείτονες σφόδρα τοὶ αἰοῦμεν ὃ ἂν ἀλκιβιάδῃ.
Et ex Plutarcho in Phocione, vbi de oratore Demade
ita loquitur: Δημέα ὃ τὸ ἄφ' ἑνὸς ἀγομεν, εἰμὲ μὲν,
ἄλλοι, ὃ πᾶσι, τὸ σὺ μὲν γὰρ γαμεν, εἰδ' ὃ γείτων ἔδειτο.
τοῖς

Mureti
lectiones
LIII
25